

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

November ■ 2022

O, srečni dom nad zvezdami

*E*na najlepših slovenskih cerkvenih ljudskih pesmi *O, srečni dom nad zvezdami*, kjer bivajo vsi blaženi nas vsako leto znova lepo uvaja v skrivnost praznika vseh svetih in v skrivnost cilja našega življenja, večnega veselja pri Bogu. *Tam zgoraj nad zvezdami*, kjer je moj pravi dom in kjer vedno srečen bom, kot pravi blaženi Anton Martin Slomšek. Tam ni več ne solza ne trpljenja, ampak neskončno veselje, mir, toplina in ljubezen – tam nas čakajo naši dragi blaženi in sveti bratje in sestre.

In kdo so ti blaženi in sveti bratje in sestre? Kadar beseda nanese na svetnike, imamo navadno pred seboj podobe na oltarnih in drugih slikah – od možatih svetnikov do takih, ki jih je umetnikova domišljija čudno pobarvala in morda preveč oddaljila od resničnosti.

Poglejmo nekatere njihove značilnosti. Svetniki so ljudje in ne kakšna čudežna ali nenaravna bitja. So ljudje, ki se v svojem življenju niso delali svetnike, še več, celo smejali bi se, če bi jim kdo rekel, da so brez napak. Verovali pa so, da je ljubezen večja kot vse druge zapovedi. Upoštevali so, da jih ima Bog kljub njihovim napakam rad, da jim ponuja pomoč,

da skupaj z njim marsikaj zmorejo. Med njimi so stari in mladi, vseh mogočih poklicev, poročeni in samski, preprosti in učeni, skratka, zelo različni. Vsak je na svoj način živel svetost, povezovalo pa jih je eno: Boga so vzeli zares. Rečemo lahko, da ima vsak svetnik svojo preteklost in vsak grešnik svojo prihodnost.

O prazniku vseh svetih se je govorilo tudi kot o prazniku spomina na mrtve. A naši dragi rajni niso mrtvi, saj živijo v Bogu. Spomin nanje pomeni ponovno vzpostavitev odnosa z njimi, s tistimi, ki so imeli obraz in srce in so odšli v večno domovino. Plemenito občutje življenja je vedno posledica ljubeče naklonjenosti nekoga, ki se skriva za besedami mati, oče, brat, sestra, žena, mož, otrok, prijatelj, prijateljica, sosed, sodelavec ... Ne vidimo mrtvih, ampak žive, konkretne osebe.

Kako turobno bi bilo naše življenje, ko bi nas na koncu kratkega popotovanja po tej ljubi zemlji čakala zgolj smrt. Kaj pa je 100 ali manj let v primerjavi s starostjo naše civilizacije, s starostjo našega planeta? Kapljica v neskončno morje, v večnost. Smrt ni konec,

kot nam želijo večkrat vcepiti v glavo, ampak je zgolj prehod iz zemeljskega v večno življenje nad zvezdami in ne pod takšno ali drugačno obliko zvezde, ki jo vse prevečkrat opazimo v vsakodnevnem življenju.

Naše življenje se izpolni nad zvezdami, kjer bomo skupaj z vsemi angeli in svetniki dajali večno hvalo in slavo Bogu, našemu Očetu.

Sedanje življenje pa je pot, ki so jo naši pokojni že prehodili. Veselimo se, da smo na tej poti, veselimo se, saj so tudi naša imena zapisana v nebesih. Zato, dragi naši sveti, blaženi bratje in sestre, prosite za nas Njega, ki nas ljubi in vodi po poteh našega življenja.

Anže Cunk

Božji služabnik Anton Strle

*M*ed številnimi svetniškimi osebnostmi, ki kakor luč svetijo našemu narodu, so nekatere v uradnem postopku, da bodo pred vesoljno Cerkvijo razglašene za svetnike. Med njimi je tudi duhovnik in profesor dr. Anton Strle (1915–2003), ki je že dobil naziv božji služabnik. O njegovi pestri življenjski poti, plodovitem delovanju in močni, zdravi krščanski duhovnosti nam pripoveduje knjiga s. Marije Jasne Kogoj *Božji služabnik Anton Strle*.

Delo nas na podlagi dokumentov in pričevanj vodi k vse globljemu odkrivanju Kristusove ljubezni, ki je vnemala svetniškega duhovnika v njegovem skoraj 89-letnem življenju. Bralec lahko zasledi rdečo

nit, ki ga je vodila skozi vse dogodke in dejavnosti. Vse, kar je bil in delal, je imelo izredno pričevanjsko moč, izžareval je to, kar je živel in veroval. Številne, ki smo ga poznali, so ob izrazitem asketskem videzu prevzeli njegov blagi nasmešek in iskrive, zgovorne, prodorne oči.

Že v študijskih letih je bilo Strletovo življenjsko vodilo *Povsod Boga*. V drugem letniku bogoslovja se je namreč srečal z Johnom Henryjem Newmanom, ki je postal njegov življenjski vzornik. Čeprav je bil Newman za svetnika razglašen šele leta 2019, se mu je Strle že takrat vsak dan priporočal in je rad ponavljal njegove besede: »Moja duša naj bo s svetniki.« Newma-

ново veliko oznanilo *Povsod Boga* je vzel za svoje novomašno geslo, v mislih pa je dodal še ... *po Mariji*, kot je sam povedal. To geslo je v svojem osebnem življenju in na vseh področjih svojega delovanja vedno dobesedno uresničeval. V njem je živela beseda apostola Pavla: »Vnema nas Kristusova ljubezen.« (2 Kor 5,14) V knjigi *Leto svetnikov* je v obširni razpravi o češčenju svetnikov izpostavil prav to, da jih je v življenju vodila in vnela Kristusova ljubezen.

Knjiga *Božji služabnik Anton Strle* ima tri dele, v katerih je na poljuden način celovito predstavljena njegova človeška in duhovna podoba, kar dopolnjujejo izbrane fotografije. V prvem delu sledimo njegovi življenjski poti od domače hiše v vasi Osredok v župniji Sv. Vid nad Cerknico pa vse do trenutka, ko je v ljubljanski bolnišnici prestopil prag večnosti. V drugem delu je podrobneje prikazano njegovo obsežno in raznoliko delovanje na vzgojiteljskem in pedagoškem področju ter uresničevanje duhovniškega poslanstva spovednika, označevalca in pisatelja. Duhovniško poslanstvo je bilo zanj prvo, vse drugo delovanje je bilo pastoralno usmerjeno. V tretjem delu odkrivamo Strletovo duhovno podobo in glavne vire, iz katerih je črpal moč za oblikovanje svojega življe-

nja po Kristusu: češčenje Srca Jezusovega, v katerem se razodeva Božja ljubezen do človeka, sveta evharistija in Božja mati Marija. Spoznamo tudi, kako je uresničeval svojo željo po redovnem življenju in kakšen je bil njegov odnos do ubogih.

Anton Strle je bil slabotnega zdravja in v srednjih letih nekajkrat na pragu smrti. V zadnjem delu beremo, kako je bil ob izredni delavnosti ter dosledni izrabi časa vedno pripravljen na smrt in zazrt v zarjo večnega življenja. Ob koncu knjige so zapisana nekatera pričevanja o njegovem svetništvu.

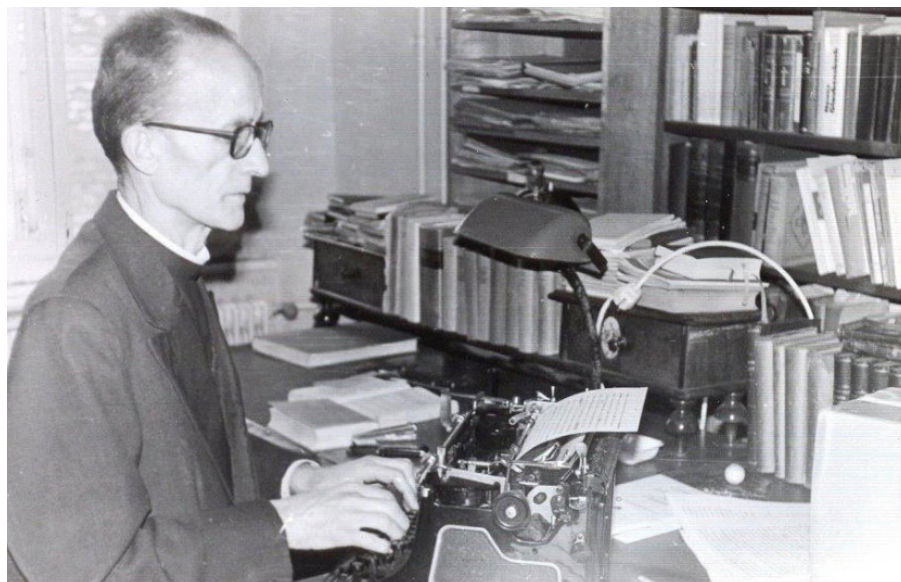
Na začetku vsakega poglavja je stavek iz Svetega pisma Nove zaveze, ki nakaže vsebino. Božja beseda je bila v Strletu zares živa in učinkovita (prim. Heb 4, 12), iz njega je vrela kot studenec. Vsak, ki ga je poslušal, je čutil, da je to postalo del njega, da iz tega živi, da to oblikuje vse njegovo delo in odnose.

Ko ob prazniku vseh svetih bremo odlomek iz Razodetja o množici izvoljenih, ki stoji pred božjim prestolom in poje novo pesem, vidim med njimi tudi ponižnega božjega služabnika Antona Strleta, kako poje alelujo. Vedno jo je z vsem srcem prepeval in o njej je čudovito lepo pisal v opisu velikonočne vigilije v *Letu svetnikov*.

Strletove misijonske vneme je bila deležna tudi naša župnija Ljubljana – Sv. Križ. Stavbe, ki so na tem ozemlju zrasle po drugi svetovni vojni, imajo v svojih temeljih znoj in kri številnih duhovnikov zapornikov, ki so bili na prisilnem delu. Med njimi je bil tudi Anton Strle. Redno je opravljal dela, ki so se jih drugi zaporniki izogibali. Nekje je zapisal, da je bil pri gradnji zavoda za rehabilitacijo Soča skupaj s frančiškanom p. Marijanom Valenčakom. Nekaj tednov sta delala skupaj in se menjavala pri kopanju zemljišča in prevažanju samokolnice. Že takrat je v duhu videl, da bodo imele družine, ki se bodo naselile v teh blokkih, težave z duhovno oskrbo, kar se je čez nekaj let res zgodilo. Takrat je v Strletu, ki

je že nastopil profesorsko pot, zagorel misijonski ogenj. Gnala ga je apostolska skrb, da bi tem ljudem, ki so bili kakor ovce brez pastirja, omogočil versko in zakramentalno življenje, da bi jih pritegnil h Kristusu in Cerkvi in jim tako pomagal, da se ne bi izgubili. Naravnost rotil je škofa Vovka, naj na tem območju ustanovi novo župnijo. Pripravljen je bil opustiti profesuro in oditi tja, kjer je bilo treba vse začeti na novo, kjer ni bilo ne cerkve ne župnišča. Župnija je bila ustanovljena, a Strle je ostal na Teološki fakulteti. Ob izteku zemeljskega življenja pa mu je bilo dano, da njegovo telo počiva na ozemlju te župnije.

s. Marija Jasna Kogoj

Šesti pečat

Knjiga in čaj

*N*a novembrskem srečanju, 15. novembra, se bomo pogovarjali o romanu patra Cestnika *Šesti pečat*.

Roman je mojstrska pripoved, ki je naslonjena na zgodovino krščanstva na Slovenskem, arheološke vire, osebne zgodbe ter prisluškovanja človekovemu srcu in pretresljivim notranjim bojem.

Ob branju se pred nami odpre mogočna antična kulisa s številnimi junaki: Viktorinom Ptujskim,

cesarjem Dioklecijanom, preganjalskim Klavdijem Zalmoksinom, rimskimi vojščaki in drugimi.

V torek, 11. oktobra, smo z zahvalno mašo praznovali 20 let našega delovanja. Ob tej priložnosti vabimo vse, ki radi prebirate krščanske duhovne knjige in se o prebranem tudi radi pogovarjate, da se nam pridružite. Veseli vas bomo! Več o nas lahko preberete na župnijski spletni strani.

Zdenka Sušec

*Kar misliš in delaš, misli in delaj,
kakor bi že danes moral umreti.
(Hoja za Kristusom)*

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo ...

TOREK, 1. NOVEMBER

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih sv. maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00, spovedovanje ves dan; sv. maša v Tomačevem ob 8.00
- ob 15.00 sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore, zatem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. Križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za vse rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

SREDA, 2. NOVEMBER

spomin vseh vernih rajnih: sv. maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

PETEK, 4. NOVEMBER

- prvi petek, dopoldne obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

NEDELJA, 6. NOVEMBER

zahvalna nedelja

PONEDELJEK, 7. NOVEMBER

ob 19.00 sv. maša za vse pokojne sodelavce in dobrotnike Karitas

TOREK, 8. NOVEMBER

ob 19.45 sestanek katehetov v župnijski knjižnici

SREDA, 9. NOVEMBER

ob 19.45 sestanek župnijske Karitas

NEDELJA, 13. NOVEMBER

ob 10.00 sv. maša in blagoslov zakonskih jubilarantov

TOREK, 15. NOVEMBER

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi Šesti pečat

SOBOTA, 19. NOVEMBER

ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine v učilnici

NEDELJA, 20. NOVEMBER

- praznik Kristusa Kralja vesoljstva
- ob 15.00 družabno srečanje za družine z majhnimi otroki v veroučnih učilnicah

SOBOTA, 26. NOVEMBER

ob 10.00 delavnica izdelovanja adventnih venčkov

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15